

ри: “Призовавамъ Бога да ми е свидѣтель, че азъ никога не съмъ училъ нито писалъ тѣзи нѣща за които лжесвидѣтели-тѣ мя обвиняватъ. Проповѣди-тѣ ми, поученія-та ми, списанія-та ми, съ еднажъ рѣчь, сичко щото съмъ сторилъ, азъ съмъ го сторилъ съ цѣль да избавиѣж умирающы души отъ тиранство-то на грѣха. Заради това днесъ на драго сърдце ще да запечатиѣж тѣзи истинѣж, кои-то съмъ училъ и проповѣдвалъ, съ залога на смърть-тѣ си.”

Избранникъ-тѣ даде заповѣдь да подпалиѣжтъ дърва-та. Посрѣдъ пламьцы-тѣ и дыма ясный-тѣ гласъ на мъченика ся чуваше да ся моли: “Господи Иисусе, Сыне живаго Бога, помилуй мя!” Наскоро огнь-тѣ станѣж по-свирѣпъ и дымъ-тѣ погжеть. Гласъ-тѣ му ся задуши и не ся слушаше вече; глава-та му зе да клюма, а устны-тѣ му ся мърдахѣж като че ли ся молеше. Глава-та му, кости-тѣ му и ставове-тѣ му быдохѣж строшени за да можтъ да изгорѣжтъ по-лесно; а сърдце-то му быде изгорено на особно. Прахъ-тѣ му ся поринѣж и хвърли въ рѣкѣж-тѣ Рейнъ, отъ страхъ да не бы негови-тѣ ученици и съотечественници да го съберѣжтъ и да го почитать за мощи. Но Чехы-тѣ, споредъ свидѣтелство-то на нѣкои историцы, ископахѣж прѣть отъ мѣсто-то и иѣж занесохѣж въ Прагѣж като свято въспоминаніе на тѣхныя съотечественникъ.

Така погынѣж въ четиридесять и шесть годишнѣж-тѣ си възраст единъ отъ най-благородны-тѣ